Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der for de pågældende produkter m.v. skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale for rigtigheden af de i stk. 1 og 3 foreskrevne oplysninger på grundlag af metoder og standarder efter miljø- og energiministerens bestemmelse.

Stk. 5. Ovenstående bestemmelser omfatter ikke brugte produkter m.v.

§ 16. Produkter m.v., som omfattes af bestemmelser i henhold til § 15, må ikke forsynes med anden mærkning eller lignende, der kan virke vildledende med hensyn til de foreskrevne oplysninger.

Stk. 2. Mærkning m.v., der er foreskrevet i henhold til § 15, må ikke anvendes på andre produkter.

§ 17. Miljø- og energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i dette kapitel og regler, der er fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage produkter m.v. til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med miljø- og energiministeren fastsætte regler herom.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Når det påvises, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 15, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne, kan miljø- og energiministeren påbyde leverandøren af produktet m.v. at berigtige forholdene.

Kapitel 6

Omkostningsfordeling for elektricitet, naturgas og fjernvarme

§ 18. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne kollektive energiforsyningsvirksomheder ved fastsættelse af deres priser skal fordele deres omkostninger mellem faste og variable tariffer under hensyntagen til at fremme energibesparelser.

Stk. 2. Hvis Energitilsynet finder, at priser må anses for at være i strid med bestemmelserne i regler fastsat i henhold til stk. 1, kan tilsynet give påbud om ændring af pågældende priser.

Stk. 3. Udgifterne til varetagelsen af Energitilsynets opgaver efter ovenstående bestemmelser betales af de virksomheder, som Energitilsynet fører tilsyn med. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Energitilsynets afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 20.

Kapitel 7

Forskellige bestemmelser

§ 19. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller en anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering og lign. i henhold til denne lov.

§ 20. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af miljø- og energiministeren eller trafikministeren efter loven og regler udstedt i henhold til loven samt et energispareudvalgs afgørelse om optagelse af medlemmer, jf. § 7, stk. 4.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens, trafikministerens og energispareudvalgenes afgørelser som nævnt i stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Vedkommende minister kan fastsætte regler om

1) adgangen til at klage over de i stk. 1 nævnte afgørelser, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, og
2) at afgørelser truffet af en institution under vedkommende ministerium eller en anden myndighed, som ministeren i henhold til § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter